

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. února 2014 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Iva Zelinky a přísedících Věry Vokaté a Anny Drábkové
t a k t o:

Obžalovaný

V [REDACTED] K [REDACTED],

narozen [REDACTED] v M [REDACTED], pracovník bezpečnostní služby, trvale bytem D [REDACTED] čp. [REDACTED],
okres P [REDACTED],

se podle § 226 písm. b) tr. řádu **z p r o š ť u j e** obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 11.11.2013, čj. KZV 47/2013-90, kterou mu bylo kladeno za vinu spáchání zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím,

ž e

dne 1.5.2013 v době okolo 00:45 hodin, na pozemku chaty ev. č. [REDACTED] v osadě H [REDACTED] v k.o. K [REDACTED], okres P [REDACTED], po předchozím verbálním sporu s poškozeným J [REDACTED] B [REDACTED], narozeným [REDACTED], který společně se svědkem L [REDACTED] R [REDACTED], narozeným [REDACTED], ozbrojen dřevěnou latí o délce 90 cm, přelezli branku oplocení uvedeného pozemku a poškozený s verbálními výhrůžkami přicházel směrem k objektu chaty, v úmyslu usmrtit, aniž by byl bezprostředně ohrožován, ze vzdálenosti přesahující 80 cm, vypálil na poškozeného nejméně čtyři rány z legálně držené pistole vz. ČZ 83, ráže 9 mm Browning Court, výr. čísla [REDACTED], a způsobil mu tím zástřel hrudníku se střelným kanálem probíhajícím z přední plochy levého ramene podkožím a svalovinou ramene a hrudníku směrem dozadu a dolů, průstřel hrudníku vlevo a levého předloktí se střelným kanálem probíhajícím zepředu dozadu směrem dolů měkkými tkáněmi kůže a svaloviny s frakturou 6. - 9. žebra a pohmožděním levé plíce, průstřel břicha se střelným kanálem probíhajícím zepředu dozadu a dolů ke střední čáře s průstřelem jater a horního pólu pravé ledviny a zástřel břicha se střelným kanálem probíhajícím zepředu dozadu, lehce dolů a doleva ke střední čáře s průstřelem závěsu tenkého a tlustého střeva, průstřelem kličky střeva, průstřelem těla a oblouku 5. bederního obratle s poraněním míšních nervů, přičemž poškozený přes resuscitaci zdravotní záchrannou službou v důsledku úrazového šoku při střelných poraněních hrudníku a břicha na místě zemřel,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškození M [REDACTED] S [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem P [REDACTED], M [REDACTED] - M [REDACTED], a Z [REDACTED] B [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem P [REDACTED] - S [REDACTED], Č [REDACTED] [REDACTED], odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze podal na V [REDACTED] K [REDACTED] obžalobu pro zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že dne 1.5.2013 v době okolo 00:45 hodin, na pozemku chaty ev. č. [REDACTED] v osadě H [REDACTED], v k.o. K [REDACTED], okres P [REDACTED], po předchozím verbálním sporu s poškozeným J [REDACTED] B [REDACTED], narozeným [REDACTED], který společně se svědkem L [REDACTED] R [REDACTED], narozeným [REDACTED], ozbrojen dřevěnou latí o délce 90cm, přelezli branku oplocení uvedeného pozemku a poškozený s verbálními výhrůžkami přicházel směrem k objektu chaty, v úmyslu usmrtit, aniž by byl bezprostředně ohrožován, ze vzdálenosti přesahující 80 cm, vypálil na poškozeného nejméně čtyři rány z legálně držené pistole vz. ČZ 83, ráže 9 mm Browning Court, výr. čísla [REDACTED], a způsobil mu tím zástřel hrudníku se střelným kanálem probíhajícím z přední plochy levého ramene podkožím a svalovinou

ramene a hrudníku směrem dozadu a dolů, průstřel hrudníku vlevo a levého předloktí se střelným kanálem probíhajícím zepředu dozadu směrem dolů měkkými tkáněmi kůže a svaloviny s frakturou 6. - 9. žebra a pohmožděním levé plíce, průstřel břicha se střelným kanálem probíhajícím zepředu dozadu a dolů ke střední čáře s průstřelem jater a horního pólu pravé ledviny a zástřel břicha se střelným kanálem probíhajícím zepředu dozadu, lehce dolů a doleva ke střední čáře s průstřelem závěsu tenkého a tlustého střeva, prostřelem klíčky střeva, průstřelem těla a oblouku 5. bederního obratle s poraněním míšních nervů, přičemž poškozený přes resuscitaci zdravotní záchrannou službou v důsledku úrazového šoku při střelných poraněních hrudníku a břicha na místě zemřel.

Obžalovaný V [REDAKCE] K [REDAKCE] při své prvotní výpovědi v přípravném řízení dne 1.5.2013 využil svého oprávnění a nevypovídal. Ve své následné výpovědi dne 30.5.2013 uvedl, že dne 30.4.2013 mezi 18:00 hod. až 19:00 hod. přišel na chatu poškozeného B [REDAKCE]. Poškozeného znal asi dva a půl roku a považoval ho za narkomana. Opakovaně také po přeskočení vstupní branky vnikl na jeho pozemek. U chaty poškozeného se obžalovaný posadil k ohni, kde již byli svědci F [REDAKCE], R [REDAKCE], L [REDAKCE], K [REDAKCE] a poškozený B [REDAKCE]. Svědek L [REDAKCE] hrál na kytaru. V době, kdy začalo pršet, odešel na okamžik do chaty, kde byl svědek K [REDAKCE]. Poté, co z chaty opět vyšel ven, se najednou ocitl na zemi a nad ním stáli svědci F [REDAKCE] a R [REDAKCE]. Nemohl polykat a cítil, že ho bolí krk. Svědek R [REDAKCE] ho zvedal a ptal se ho, co se stalo. R [REDAKCE] rovněž říkal: „Je to dobrý, otevřel oči.“ Svědkyně F [REDAKCE] mu řkala: „Nic si z toho nedělej, to jsou zasraný feťáci, vstávej, vstávej.“ Poškozený B [REDAKCE] před ním chodil, občas se na něho podíval. Obžalovaný se ptal, co se stalo. Svědkyně L [REDAKCE] F [REDAKCE] se otočila a utekla úplně pryč na cestu a svědci R [REDAKCE] a B [REDAKCE] utekli hned za ní. Obžalovaný se proto rozhodl vrátit do své chaty, přičemž během cesty ještě potkal svědka R [REDAKCE], resp. tohoto viděl, jak šel do kopce cestou k jeho chatě. Obžalovaný uvedl, že u poškozeného se tehdy zdržel asi 20 minut. Zhruba za dobu asi 45 minut po návratu do své chaty slyšel křik více lidí, do kterého volala nějaká dívka o pomoc. Vzal si ze zásuvky pistoli, která byla natažena a náboj v komoře a vyšel před chatu. Stále slyšel křik uvedené dívky, bouchání na branku a mužský řev: „Já tě zabiju, hajzle, tak zbraň na mě.“ Do toho štěkali psi a rachtala do toho branka. Podle hlasu nepoznal, o koho se jedná. Sešel dolů po schodech, šel pod borovici, sehnul se, protože musel dát větku na stranu a jak se narovnával, tak rachtala branka. Když se zvedal, tak viděl, že se na něho někdo řítí s tyčí. V tu chvíli od něho mohl být asi 1 až 1,5 metru, byl v pohybu, do obličeje neviděl. Tyč měl zvednutou do úrovně své hlavy a měl ji před tělem. On dal před sebe obě své ruce i s pistolí a odrazil se dozadu. Vyskočil, spíše odletěl a mezitím střílel z pistole. Vystřelil asi třikrát až čtyřikrát. V době střelby byl onen muž proti němu natočen čelem. Před použitím zbraně neměl čas pronést nějakou výzvu. Nebyl schopen popsat, do jaké výšky před střelbou vyskočil z místa, ví však, že když dopadl, tak už nestřílel. Muž zavrával zpět směrem k brance, udělal krok zpět, napravo a nalevo a upadl u keřů tují. Obžalovaný udělal asi krok směrem k němu a vzhledem k tomu, že v těchto místech bylo světlo, poznal teprve poškozeného, který mu řekl: „V [REDAKCE], tys mě střelil.“ Vytáhl poškozeného zpod tují a volal policii a záchrannou službu. Poškozený ho v této poloze ještě dvakrát udeřil zmíněnou dřevěnou tyčí. K situaci v době, kdy slyšel výhružky, uvedl, že do jisté míry měl strach, ale dalo se to zvládnout. Nedomníval se, že by výhružky směřovali proti němu. Policii nejprve nevolal, protože takový křik byl na chatě každou chvíli a neměl za to, že by se mohlo stát něco závažného. Dále uvedl, že si zbraň vzal proto, že měl strach a nikdy neslyšel tak intenzivní volání o pomoc. Sám na křik nijak nereagoval, neupozornil ani, že je ozbrojen. Poškozeného podle hlasu nepoznal, protože ho nikdy takto křičet neslyšel, nepoznal ho ani podle postavy, protože se všechno událo velmi rychle. Všechny výstřely vypálil v době, než dopadl vedle schodů do chaty. Střílel instinktivně na tyč, kterou muž držel v ruce, když tyč zaregistroval, dal tam ruce,

odskočil a začal hned střílet. Měl obavy, že pokud by nezačal střílet, muž by ho „umlátíl“. K držení zbraně uvedl, že tuto má na svou ochranu, neboť má zdravotní problémy.

Dne 8.8.2013 s obžalovaným byla na místě činu provedena rekonstrukce, při které demonstroval svou verzi v průběhu skutkového děje, dále byl vyšetřovací pokus zaměřen na objasnění intenzity ženského křiku, jenž obžalovaný měl z chaty slyšet. V rámci demonstrace svého jednání obžalovaný popsal vyběhnutí poškozeného proti jeho osobě a následnou střelbu na poškozeného, pozici, v níž se nacházel on a pozici poškozeného. Obžalovaný byl v průběhu popisu tohoto jednání konfrontován se svým výsledkem zaznamenaným v protokolu o výslechu. Rekonstrukce byla prováděna i pomocí plynové pistole a figuríny představující poškozeného. Rovněž byl demonstrován pád poškozeného na zem, místo pádu a pozici poškozeného a následně jednání obžalovaného až do příjezdu policie a záchranné služby. Při rekonstrukci bylo označeno i místo, kde byly zajištěny při ohledání místa činu nábojnice a místo, kde se nacházelo tělo poškozeného B [REDACTED]. Veškeré potřebné parametry podstatné z hlediska trestního řízení a znaleckého zkoumání byli změřeny. Rekonstrukci byl přítomen i balistik z kriminalistického ústavu v Praze.

V hlavním líčení obžalovaný V [REDACTED] K [REDACTED] uvedl, že pokud jde o jeho přítomnost při „pálení čarodějnic“ na chatě poškozeného B [REDACTED], tak si na žádný konflikt nepamatuje. Domnívá se, že došlo k jeho zakopnutí a pak procitl, když ležel na zemi. Než upadl do bezvědomí, tak si vzpomíná na to, že tam byli přítomni poškozený B [REDACTED], L [REDACTED], F [REDACTED] a P [REDACTED]. Když procitl, tak L [REDACTED] křičela: „Z toho si nic nedělej, to jsou zasraný feťáci“, začala tam na všechny rvát a utekla. R [REDACTED] a B [REDACTED] se divili, co dělá a utekli za ní. On nechápal, co se stalo. V průběhu večera se nedostal do žádného konfliktu. Když se probрал, tak cítil, že ho bolí krk, ale jinak mu nic nebylo. Nikdo mu v podstatě neřekl, co se stalo. Když odcházel domů, tak při cestě zpět u branky potkal R [REDACTED], motal se na všechny strany, zeptal se ho, co se stalo a on řekl, že nic. Ještě se ho ptal na L [REDACTED], co se jí stalo a R [REDACTED] mu odpověděl: „Znáš ženský.“ Poté obžalovaný odešel na svou chatu, uvařil si čaj, nejspíš usnul a když se probudil, tak čaj byl skoro studený. Pak si šel lehnout a slyšel volání o pomoc. Ke svému příchodu na chatu doplnil, že ke vstupní brance s ním šel svědek R [REDACTED], kterého pozval na kávu, ale když otevřel bránu a vešel, tak zjistil, že R [REDACTED] je pryč a proto vstupní branku zamkl a šel do chaty. Odhaduje, že křik mohl slyšet zhruba asi za hodinu či dvě po svém příchodu. Když slyšel volání o pomoc, jednalo se o ženský hlas, do toho štěkali psi, oblékl se a seběhl dolů a vzal si reflexivně sebou pistoli, kterou měl dole v šuplíku, tato byla nabitá dvanácti náboji. Pistole byla natažená. Pokud se jedná o křik, tak pouze rozeznal, že někdo křičel: „ty svině, já tě zabiju“, „vylez ven“, „tak zbraň na mě“, pak slyšel křik té holky a štěkání psů. Následně slyšel rány, jako když někdo lomcuje s brankou. Domníval se, že se jedná o lomcování s brankou od jeho chaty. Ten zvuk šel ve směru právě od branky. Z místa, kde vyšel z chaty, není k brance vůbec vidět. Vzdálenost od chaty ke vstupní brance je zhruba asi třicet metrů. V té době bylo po dešti a v místech ve směru k brance se nacházejí tůje a větve borovic a tyto větve byly pod tíhou deště dolů. Těmto se musel vyhýbat, aby mu voda netekla za krk. Když vycházel ven, tak rozsvítil osvětlení, které je na stěně chaty. Na cestičce od chaty k brance osvětlení není. Když šel po cestičce směrem k brance, ušel asi čtyři kroky. Hned za schody je to zarostlé a musel se vyhýbat větvím borovice, musel je podlézat. Když větve podlezl, udělal tak jeden krok a najednou zjistil, že proti němu vyběhl nějaký člověk, který měl klacek v ruce, ten byl obrovský, to bylo jediné, co vnímal. Klacek měl v ruce nahoře, nic neřikal ani nekřičel, přímo na něj vyletěl. Z jeho pohledu siluetu uviděl asi tak na jeden metr. Pistoli měl v pravé ruce vzadu dole. Když viděl tohoto muže s klackem v ruce, tak on rovněž zvedl ruce, došlo i ke kontaktu, měl rozseknutý kloub na ruce, ale dnes již neví, jestli byl zasažen tím klackem. Určitě to nebylo při pádu na

zem, neboť nespádl, ale odletěl jakoby zpět dozadu. Zranění měl na levé ruce, ošetřen nebyl, nikdo se tím nezabýval. Žádnou osobní prohlídku u něho policie neprováděla. On se lekl, když uviděl tu osobu, domníval se, že vystřelil tři nebo čtyři střely. Jaká byla vzdálenost mezi tělem poškozeného a ústím hlavně pistole, neví. Domnívá se, že to mohlo být půl metru či metr. Je si vědom, kde byly nalezeny nábojnice, tj. v místě, které bylo osvětleno. Nevzpomíná si, jak byla rychlost střelby, jestli šly rány rychle za sebou nebo mezi nimi byla nějaká prodleva. Poškozený spadl na zem a řekl, že ho střelil a ptal se, proč ho střelil. Nejprve nevěděl, o koho jde, v tu dobu branka stále rachtala. Přišel poté k poškozenému. Tělo poškozeného bylo vlevo v tujích, spadl na pravý bok, jeho hlava byla směrem do keřů. V keřích byl od ramen nebo od prsou až po hlavu, nohy směřovaly k brance, on ho otáčel na břicho, poté ho vytáhl celého na cestu. Poškozený chtěl vstávat, on mu řekl, aby ležel, pak ho ještě poškozený dvakrát praštil tyčí do hlavy, tak mu ji přišlápnul. Následně volal záchranku na linku 155, pak policii, záchranku volal asi dvakrát nebo třikrát, aby je navigoval na místo. Po střelbě již ho prakticky nezajímalo, jestli pokračuje bouchání do vstupních vrátek či nikoliv, to vůbec neví. Nikdo další na jeho pozemek nepřišel. Následně přijela záchranka a policie. Záchranářce ještě svítil baterkou, když se vracela do sanity pro nějaké přístroje. Uvádí, že u těla poškozeného byli nejprve záchranáři, pak tam přiběhla L. F., tu od poškozeného tahali zpět. V době příjezdu záchranářů se poškozený už nehýbal a vůbec nereagoval. K poškozenému B. uvedl, že s ním v minulosti neměl žádný fyzický konflikt, jen mu občas zničehonic přeskakoval přes branku, nikdy nešel brankou. Od sousedů ví, že mu tam skákal i v době, když on nebyl doma. V tomto směru informoval i majitele chaty a ten s tímto nesouhlasil a tak poškozenému říkal, že tam skákat nesmí. Ví o tom, že poškozený byl závislý na drogách. K upřesnění střelby uvedl, že v době jeho chůze měl ruku s pistolí na straně dole, neměl ji v natažené ruce a když střílel, tak ruka byla v úrovni očí, avšak nedržel ji pevně před sebou, ale máchal rukama a v ten moment vyšla první rána. Uvedl, že již v minulosti byl fyzicky napaden a došlo u něho ke zranění a dalším útokům zabránil tím, že střílel z pistole do vzduchu. To bylo v roce 2008 či 2009. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že tento je špatný, má postižené klouby, a to lokty, kolena, kotníky má sešroubované, bere utišující lék, a to aulin. Ten den však žádné léky nebral. Má pohybové zdravotní omezení a v důsledku toho má částečný invalidní důchod, nesmí sportovat, nesmí zdvihat žádné těžké předměty. V době, kdy se stal čín, tak vážil asi 63kg a měří 175cm. Zbraň sebou nosil fakticky stále, a to z toho důvodu, že v případě napadení by se nikomu neubráníl. Zbraň držel legálně. K doplňujícím dotazům uvedl, že až v době, kdy mu policie nasadila pouta, tak si dával dohromady, že asi na zahradě u poškozeného B. mohlo dojít ke konfliktu s poškozeným a dovozoval si pro sebe, že ho poškozený asi praštil, to usoudil podle toho, že ho bolel krk. Usoudil, že asi po té události zůstal u ohně v bezvědomí, nevěděl vůbec, jak se dostal na zem. V žádném případě na pozemku či poblíž pozemku poškozeného B. na nikoho pistolí nemířil. Pokud toto měl údajně poškozený B. tvrdit, tak on neví, jak na to přišel. Mohl si ho s někým splést. Pokud začal střílet, tak to byl spíše reflex na danou situaci, nebylo to nijak promyšlené. V danou chvíli se cítil ohrožený, když vystřelil, probíhalo mu hlavou, že by to nemusel přežít. Z toho, co se odehrálo, byl v šoku, vůbec to nečekal. Když stál na místě činu v poutech, v podstatě nevěděl, co se stalo. Spíš měl radost, že vidí záchranku a policisty, že tam někdo je. Na člověka střílel poprvé v životě. K doplňujícímu dotazu obžalovaný uvedl, že když vyšel se zbraní v ruce ven, nepředpokládal, že někdo cizí bude na jeho pozemku, to ho vůbec nenapadlo. Kdyby to čekal, tak by se k tomu postavil jinak, nic takového by se nestalo. Kdyby tušil, že někdo vnikl již na jeho pozemek, tak by zůstal na schodech a čekal by, anebo by vůbec nevyšel ven. Pověštinu svého profesního života pracoval v ostraze a v některých zaměstnáních chodil i se zbraní. To, že si vzal sebou zbraň, když šel ven, s tím souvisí, byl zvyklý chodit se zbraní. Když někdo křičel o pomoc, tak to bylo z jeho strany bezmyšlenkovité, jednal ve smyslu toho, že někdo potřebuje pomoc,

že se něco děje. Nebyl v tom z jeho strany žádný záměr. Znovu zopakoval, že nepředpokládal, že by se na jeho pozemku nacházela nějaká osoba, chtěl se jen jít podívat k brance, byl jen v pantoflích.

Svědčce L ■■■ F ■■■ v přípravném řízení uvedla, že obžalovaného znala pouze podle vidění. Slyšela o něm, že se rád baví o zbraních, zejména pistolích. Poškozeného B ■■■ znala asi dva roky a po určitou dobu spolu udržovali i blízký vztah. Jde o bezproblémového člověka, který se k ní choval vždy velmi dobře. Připustila, že občas pil alkohol nebo si aplikoval pervitin. Nikdy nebyla svědkem toho, že by se choval agresivně. V uvedenou dobu byla domluvena se svědkem L ■■■ R ■■■, poškozeným a „H ■■■“ (svědek K ■■■), že 30.4.2013 přijede na chatu v K ■■■, kam dorazila asi v 18:30 hod. Zapálili oheň, opékali uzzeniny a pili alkohol. K ohni přišel také svědek P ■■■ L ■■■ a později i obžalovaný V ■■■ K ■■■. Obžalovaný se choval vcelku normálně, po chvíli si k ní však přisedl, vzal ji okolo ramen a něco šeptal do ucha. Poškozenému se to příliš nelíbilo, měl k ní ještě vztah a obžalovanému dal „facku“. Obžalovaný pak ležel na zemi, říkal, že ani neví, co se stalo. Držela mu pak hlavu a ptala se ho, zda je v pořádku. Potvrdila, že od ohně poté utekla, poškozený a svědek L ■■■ R ■■■ ji ale dohnali a společně se vrátili zpět na chatu k ohni, kde našli jen spícího svědka K ■■■. Obžalovaný, ani svědek L ■■■ tam již nebyli. Poškozený pak někam odešel, ale za chvíli se vrátil, řekl nějakou nadávku a dodal, že „na něj vytáhnul kvér“, nspecifikoval však, kdo to měl být. Poškozený si pak vzal něco z hromady dříví na oheň a odcházel, přičemž se k němu připojil i L ■■■ R ■■■. Nic neříkali, ale odcházeli poměrně rychle. Chtěla vzbudit svědka K ■■■, ale nepovedlo se jí to. Nevěděla, kam poškozený a svědek R ■■■ jdou. Zůstala na chatě a domýšlela si, že poškozený se svědkem odešli za obžalovaným. Měla určité obavy, protože věděla, že obžalovaný vlastní střelnou zbraň. Asi po uplynutí cca tři minut od okamžiku, kdy viděla poškozeného a L ■■■ R ■■■ odcházet po cestě, slyšela asi čtyři výstřely, které šly rychle po sobě. Žádný křik či zvuk výstřelům nepředcházely. Asi dvě minuty poté přiběhl zpět L ■■■ R ■■■, byl „rozklepaný“, na její dotaz říkal, že neví, co se přesně stalo a zda není poškozený postřelený. Oba se báli jít k chatě obžalovaného, aby je také „nesejmul“. Svědek L ■■■ R ■■■ z jejího mobilního telefonu pak přivolal záchrannou službu s tím, že je tam postřelený muž. Na záchrannou službu pak čekali a navigovali ji k chatě obžalovaného. Na zahradě jeho chaty viděla poškozeného ležet u stromku na zemi s podivně zkříženými nohama. Obžalovaného v tomto okamžiku nepostřehla. Zřejmě byla rozsvícena terasa chaty, svítila i světla sanitky.

V hlavním líčení svědkyně uvedla, že na oslavě čarodějnic u ohně se bavila s obžalovaným o tom, že jí umřel bratr, on ji objímal a poškozený B ■■■ ho skopnul nebo zchodil na zem, přesně již nevěděla. Obžalovaný se chvíli neprobíral a ona začala křičet a pak utekla. Poškozený běžel za ní a říkal jí, že nemá rád, když na ni někdo sahá a když vidí, že brečí. Po půl hodině se na chatu vrátili a obžalovaný už zde nebyl. Poškozený se poté šel vymočit a začal křičet „ten má kvér“. B ■■■ s tím druhým klukem vzali kovové tyče nebo něco podobného a odešli. Poškozený neříkal, kdo má mít ten kvér, neřekl jméno, ale pouze sprosté slovo, nikoho nejmenoval. Potom vzali ty tyče a běželi pryč, nepodařilo se jí vzbudit Honzu, co spal v chatě, bála se, proto zůstala uvnitř chaty a najednou slyšela čtyři výstřely a přiběhl Lukáš a volali záchranku. Svědkyně uvedla, že odchod obžalovaného neregistrovala, neboť odběhla potom, co byl obžalovaný sražen na zem. Když se vrátila po půlhodině, tak už zde nebyl. Svědkyně znovu potvrdila, že poškozený srazil obžalovaného na zem. Obžalovaný spadl na záda a byl chvíli v bezvědomí, probral se za dvě až pět minut. Svědkyně uvedla, že navigovali záchranaře a k poškozenému, který ležel mezi stromky na uličce na zádech, tak přiběhla jako první, v řádu vteřin po ní přišli záchranaři. Ona s tělem nijak nemanipulovala.

Svědkyň potvrdila, že když poškozený odcházel s tím klackem, tak byl opilý. Ví o tom, že bral drogy, a to pervitin. Potvrdila, že na místě byla docela tma, až když přijela záchranka, tak tam bylo světlo. Upřesnila, že informaci o tom, že v křoví má být někdo s pistolí, říkal jenom poškozený B [REDACTED], nikdo jiný to neviděl. Svědkyně upřesnila, že když poškozený s L [REDACTED] R [REDACTED] odcházeli s klacky, domnívala se, že jdou za obžalovaným. Svědkyně po připomenutí své výpovědi z přípravného řízení potvrdila, že skutečně na chatě po celou dobu bylo puštěné rádio, a když poškozený s L [REDACTED] odcházeli, tak neslyšela, co říkali. Potvrdila to, že když poškozený odcházel, tak vyzval L [REDACTED] R [REDACTED], aby šel s ním. Nijak se nesnažila zabránit tomu, aby odešli, možná pouze křičela, ať nikam nechodí. Už si to tak dobře nepamatuje.

Svědka L [REDACTED] R [REDACTED] jako svědek v přípravném řízení uvedl, že s poškozeným a H [REDACTED] (svědek K [REDACTED]) se znal z chatové oblasti. Poškozeného znal nejméně dva roky. O poškozeném uvedl, že byl pohodář, byl veselý a hodný. Rovněž o poškozeném uvedl, že tento nikde nepracoval, živil se krádežemi, rovněž tak „H [REDACTED]“. Obžalovaného znal pouze podle vidění také z chatové oblasti. Na čarodějnice obžalovaného pozval poškozený, o tomto ho poškozený informoval. Večer zpočátku probíhal v úplné pohodě, popíjelo se, opékaly se buřty, přítomni byli kromě svědka poškozený, J [REDACTED] K [REDACTED], L [REDACTED] F [REDACTED] a P [REDACTED] L [REDACTED] se psem. Akce začala v 18:45 hod., obžalovaný přišel kolem 19:30 hod. Při příchodu obžalovaného, na tomto nepozoroval, že by byl pod vlivem alkoholu. Poté pili alkohol všichni a svědek L [REDACTED] hrál na kytaru. Poté svědek byl uvnitř chaty, kde si naléval panáka alkoholu, jednoho zde vypil a nalil si dalšího a s tím šel ven. Uvnitř mohl být tak jednu až dvě minuty. Nic z venku neslyšel. Když vyšel, viděl obžalovaného, jak leží na zemi, před tou lavičkou, na které předtím seděl. Než šel dovnitř, tak obžalovaný tam seděl s P [REDACTED] L [REDACTED]. V průběhu večera zaregistroval, že obžalovaný se baví s L [REDACTED], působilo to na svědka v celku normálně, nijak mu to nevadilo. Neměl pocit, že by se k ní choval důvěrněji. Ani poškozený mu neříkal, že by měl pocit, že se k L [REDACTED] V [REDACTED] chová důvěrně. To, že se mu to nelíbí, svědek poznal z toho, že poškozený byl agresivní a pil panáky. Pokud svědek vyšel z chaty a viděl obžalovaného na zemi, tak tento se po chvíli probral, L [REDACTED] F [REDACTED] svědkovi říkala, že poškozený dal obžalovanému facku za to, že se k ní choval blbě. Když se obžalovaný probral, tak se rozhodl, že půjde domů, byl našťvaný. V té době odešel i svědek P [REDACTED] L [REDACTED]. Ostatní zůstali dále u ohně. Poškozený si pak šel „odskočit“, a to do míst vzdálených asi dvacet metrů od místa, kde seděl svědek. Na poškozeného svědek dobře neviděl. Na pole za plotem neviděl, poté se poškozený vracel k plotu a říkal, že viděl V [REDACTED] (obžalovaného), jak na něj míří pistolí. Nic jiného neříkal, pak si vzal do ruky nějaký klacek nebo tyč ze země na zahradě a řekl, jestli svědek s ním jde za V [REDACTED], aby mu svědek kryl záda, kdyby něco. Na to svědek vzal ze země metrovou tyč kovovou a společně s poškozeným šli po cestě k obžalovanému. Po cestě řvali „zmrde, vylez, nebo ukaž se, nebud' srab“, když došli k chatě obžalovaného, tak poškozený přeskočil plot a svědek čekal před vraty venku. Na chatě se nesvítilo, byla tam úplná tma. Ani se tam nerozsvítilo. Když poškozený přeskočil ten plot, tak už nic neříkal. V tu dobu nevěděli, kde se obžalovaný nachází. Poškozený měl v ruce klacek napřažený nad výši ramen a chtěl obžalovaného praštit, šel normální chůzí. Došel k tomu křoví a najednou svědek uslyšel čtyři nebo pět ran rychle za sebou ve stejných intervalech. Viděl záblesky, které šly z toho křoví. Odhaduje, že od poškozeného mohly být tak čtyři až pět metrů. V tu dobu byl svědek asi deset metrů za tím plotem. Když padly výstřely, tak byl stále za plotem u vrat, stál na zemi, nebyl na plotě. Dva metry od něho jedna střela prorazila plot. Slyšel, jak poškozený říká „V [REDACTED], cos to udělal“, tak se sebral a běžel na chatu pro telefon L [REDACTED] F [REDACTED] a zavolal záchranku. L [REDACTED] F [REDACTED] řekl, co se stalo, tj. že J [REDACTED] postřelil V [REDACTED]. V té samé výpovědi svědek oproti předchozímu údaji uvedl, že on sám přelezl plot a byl v zahradě asi tak pět metrů. Viděl, jak poškozený padal směrem dozadu.

Obžalovaného vůbec neviděl. V době, kdy padl poslední výstřel, poškozený ještě stál. Jak byli daleko od sebe obžalovaný a poškozený, to neviděl. Dále uvedl, že v době, kdy byl poškozený zasažen, stál, ruce měl podél těla a klacek držel směrem dolů. Svědek rovněž uvedl, že poškozený mu sice nepřípadal opilý, ale potvrdil, že pil tvrdý alkohol a vypil polovinu možná tři čtvrtiny láhve Dry Ginu. Svědek dále uvedl, že pokud jde o klacek, který měl poškozený v ruce, tak byl asi metr dlouhý a byl tlustý. Připustil, že sám užívá omamné látky, a to třikrát týdně marihuanu. Když byl dotázán na to, co si představoval, že budou na zahradě u obžalovaného dělat, tak odpověděl, že se domníval, že si to poškozený s obžalovaným vyřídí, a kdyby na něj nestačil, že mu svědek pomůže.

Se svědkem R. [REDAKCE] byla dne 16.10.2013 provedena prověrka na místě, jejíž průběh je zaznamenán na DVD nosiči (čl. 121). Při této prověrce měl svědek demonstrovat situaci na místě činu. Svědek uvedl, že oba dva, tj. on a poškozený byli ozbrojeni každý železnou tyčí a ukázal místo, kde došlo k přezení branky na pozemek chaty, kterou užíval obžalovaný. V rámci této prověrky na výzvu vyšetřovatele ukazoval místo, kde podle něho v kritickou dobu, tj. při střelbě měl stát obžalovaný. Z DVD záznamu je zcela zřejmé, že z místa, kde svědek stál na pozemku chaty na toto místo vůbec nemohl vidět. Na tuto skutečnost byl upozorněn vyslychajícím a následně svědek uvedl, že ho asi neviděl. Na závěr této prověrky byl opětovně dotazován na přítomnost obžalovaného na pozemku, tak svědek uvedl, že pouze dovozoval, že se v těch místech za keři asi obžalovaný skrýval, ale tohoto vůbec neviděl. Oproti předchozímu výsledku konanému dne 1.5.2013 v rámci této prověrky uvedl, že když šli k pozemku chaty, tak poškozený B. [REDAKCE] křičel „V. [REDAKCE], zahod' zbraň a vylez a pojď se prát jako chlap“. O této výzvě se v předchozím výsledku konaném zhruba šest měsíců před touto prověrkou vůbec nezmiňoval. Nutno připomenout, že tato slova, která měl poškozený pronést, svědek dosti pracně vytvořil. Pokud svědek popisoval polohu těla poškozeného poté, co tento byl zasažen výstřely, tak figuranta navedl do polohy hlavou k brance, nohama k chatě, což je v rozporu s tím, jak bylo tělo nalezeno při ohledání místa činu (foto č. 15 na čl. 175), kdy hlava směřuje k chatě a nohy k brance. Pokud byl dotázán na to, v jaké vzdálenosti viděl záblesky od střelby od poškozeného B. [REDAKCE], tak svědek uvedl, že to byl necelý metr od B. [REDAKCE] (záznam v čase 13:15). Tento údaj je v rozporu s tím, co uváděl ve své svědecké výpovědi dne 1.5.2013. Pokud byl dotázán, kdy viděl záblesky od výstřelu, tak uvedl, že tyto viděl, když běžel zpět k vrátkům a otáčel se přitom. Pokud byl dotázán na viditelnost v kritickou dobu, tak uvedl, že byla noc a nikde se nesvítilo. Na závěr byl rovněž svědek dotázán na to, z jakého důvodu si sebou brali tyče, a svědek uvedl, že to bylo na sebeobranu. Připustil však, že nikdo na ně v tu dobu neútočil, svědek uvedl na závěr, že on by však tu tyč stejně nepoužil, tuto by zahodil a použil by pouze ruce, pokud by poškozený chtěl pomoci (čas záznamu 16:20 – 16:41).

V hlavním líčení dne 14.1.2014 svědek uvedl, že nebyl přítomen konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným na pozemku chaty poškozeného. Potvrdil, že obžalovaný poté odešel domů. Rovněž potvrdil, že viděl předtím obžalovaného na zemi, ale neví, že by byl v bezvědomí. Oproti předchozím výsledkům uvedl, že viděl pouze to, když obžalovaný padal na zem. Potvrdil rovněž svou předchozí výpověď v tom směru, že po nějaké chvíli poškozený šel k plotu na toaletu a viděl L. [REDAKCE], že na něj míří zbraní. Svědek uvedl, že tehdy sám vypil asi jeden a půl lahve alkoholu, a to tequillu a vodku, pil i nějaké víno. Cítil se být v náladě. Drogy tehdy žádné nebral. Uvedl, že pokud se jedná o L. [REDAKCE] F. [REDAKCE], tak ta na pozemku poškozeného byla stále přítomna po celou dobu. Nezaregistroval to, že by utekla. Svědek uvedl rovněž, že alkohol, který vypil, na něho měl vliv v tom směru, že si nemohl zapamatovat všechno, co se dělo. Potvrdil to, že poškozený se ho zeptal, zda půjde s ním a bude mu bránit záda. Vyzbrojili se tyčemi, jedna byla ze železa, druhá ze dřeva. On sám měl

dřevěnou tyč a poškozený železnou. Doplnil však, že si to dobře nepamatuje, neboť má výpadky. Nepamatuje si, jestli měl dřevěnou tyč on či poškozený. Uvedl, že za obžalovaným šli proto, že si to přál poškozený. On vůbec nevěděl, co tam chce poškozený dělat, říkal jen, že si to s ním půjde vyřídit. Svědek potvrdil, že věděl, že poškozený chce obžalovaného fyzicky napadnout, ale podle něho pouze rukama, ale ne tyčí. On sám sice také tyč měl, ale určitě by ji nepoužil. Domníval se, že by poškozený tu tyč nepoužil, ale neví to jistě. On sám šel s poškozeným proto, aby mu kryl záda, kdyby poškozený už nemohl. Sám by ho napadl fyzicky, ale bez tyče. Připustil, že užívá drogy, a to třikrát do měsíce pervitin. Pokud jde o kritický den, tak tehdy pervitin neměl, měl ho asi tři týdny předtím. Svědek uvedl, že povolení ke vstupu na pozemek neměli a ví, že to není normální. Svědek uvedl, že první přešel vrata poškozený, tyč si vzal sebou. Svědek přelézal jako druhý, a to asi tak deset sekund po poškozeném. Když přeskočil plot, tak poškozený byl již na místě, kde byl poté zastřelen. Potvrdil, že žádné veřejné osvětlení tam nesvítilo, svítilo se jen v chatě. Když přešli plot, křičeli „L■■■■, zahod' tu zbraň a pojď se prát, jako chlap“. Svědek si myslel, že půjde o zápas jeden proti jednomu a bez tyče, ale připouští, že to obžalovaný vědět nemohl. Výstřely slyšel v době, kdy přešel a doskočil, byly čtyři a šly rychle za sebou. Než zazněly výstřely žádné hlasy nebo křik neslyšel. Po připomenutí výpovědi z přípravného řízení potvrdil, že slyšel, jak poškozený říkal „L■■■■, co jsi to udělal“. To slyšel však v době, když přeskočil plot zpátky a běžel za L■■■■ F■■■■ přivolat sanitku. Svědek v tomto hlavním líčení (tj. 8 měsíců po činu) uvedl, což neuváděl ani v přípravném řízení, že viděl obžalovaného, jak střílí, do tváře mu však neviděl. Poté doplnil, že si myslí, že to střílel obžalovaný, bylo to podle něho samozřejmé, když se to odehrávalo u něj na pozemku. Následně uvedl, že nemůže hodnověrně říci, že útočníkem byl obžalovaný. Následně v témže výslechu svědek prohlásil, že postavu, která střílela, neviděl. Svědek uvedl, že viděl, jak poškozený spadl na zem, to bylo v době, kdy již přeskakoval plot zpátky. Poškozený spadl na záda, byl nohama k němu a hlavou k chatě (popis je zcela opačný oproti prověrce na místě, která byla provedena se svědkem). Pokud jde o záblesky od ran, uváděl, že tyto byly přímo naproti němu po levé straně, záblesky nebyly přes nějaké keře. Z čeho tak usuzuje, však nebyl schopen uvést. Později připustil, že možná jeden keř mu bránil ve výhledu na záblesky. Svědek uvedl, že v době výstřelu poškozený držel klacek v ruce před sebou a nemyslí si, že by ho měl nad hlavou, měl ho vedle sebe vpravo, měl ho volně dolů. Uvedl, že si tím není zcela jist. Pokud mu byla předestřena výpověď z přípravného řízení na čl. 110, tak uvedl, že pravda je to, co je ve výpovědi z přípravného řízení, tj. že poškozený měl klacek pořád napřažený, avšak on svou tyč nesl jakoby dolů. Uvedl, že už si to moc nepamatuje. Pokud jde o prostor za plotem (kam si poškozený odskočil a měl vidět obžalovaného), tak se zde nachází louka. Z jeho místa, kde se nacházel v tu dobu svědek, bylo na louku vidět. K dotazu obhajoby svědek uvedl, že přes plot se mu moc dobře nepřelézalo, neboť měl v sobě alkohol, ale přesto tam byl docela rychle. Když přelézal, tak nestíhal sledovat, co se děje na zahradě, ale na zahradu viděl. Když doskočil, tak hned padly výstřely. Svědek uvádí, že oba dva byli tehdy opilí, křičeli dostatečně hlasitě, aby je obžalovaný slyšel. Svědek potvrdil, že když odcházeli s poškozeným za obžalovaným, tak L■■■■ F■■■■ bránila poškozenému v odchodu, žádalo ho, aby nikam nechodil, ona brečela a křičela „J■■■■, vykašli se na to“. S ohledem na výpověď a chování svědka byl tento předsedou senátu dotázán, zda požil nějaký alkohol či drogy před dostavením se k hlavnímu líčení. Svědek uvedl, že alkohol tento den nepil. Den předtím kouřil marihuanu. Svědek potvrdil, že v roce 2013 byl soudně trestán Okresním soudem Praha – východ pro distribuci a výrobu pervitinu, dostal trest odnětí svobody v trvání 3 roků s podmínkou na 1 rok.

Svědka P■■■■ L■■■■ v přípravném řízení uvedl, že dne 30.4.2013 přijel na chatu poškozeného kolem 17:30 hod. V 18:00 hod. zapálili oheň, popíjeli, hráli na kytaru a zpívali.

Na chatě byli svědci F [redacted], R [redacted], poškozený a „H [redacted]“ (svědek K [redacted]). Obžalovaný přišel asi po hodině. Mluvil s ním a seděli přitom na lavičce před chatou. Byla tam s nimi i L [redacted] F [redacted], ostatní byli chvílemi v chatě, chvílemi venku u ohně. Žádný konflikt mezi obžalovaným a poškozeným nezaregistroval. Je pravda, že dost pili alkohol, obžalovaný přinesl dvě krabice červeného vína. U nikoho z přítomných si žádné zbraně nevšiml. Věděl však, že obžalovaný nějaký „kanón“ vlastní. Odešel okolo 22:00 hod. a neví, co se dělo později. Až od souseda se dozvěděl, že okolo 23:00 hod. za ním přišli poškozený a L [redacted] R [redacted], kteří mu přivedli psa, kterého zapomněl u nich na chatě. Oba byli hluční, po chvíli pak měl soused také slyšet střelbu. Obžalovaného i poškozeného znal asi dva roky, obžalovaný byl pohodář, poškozený byl trochu prudký, ale žádné špatné zkušenosti s ním také neměl. Poškozený se s obžalovaným znal, stýkali se a chodili k němu na chatu pro vodu. Obžalovaný i poškozený byli „svěrázní“, občas nadával jeden na druhého. Svědek uvedl, že v době jeho odchodu poškozený již jevil známky opilosti, byl už „upravený“, obžalovaný ani moc ne, neboť ten přišel později. U poškozeného bylo zřejmé, že má upíto, byl hlučný. V hlavním líčení byla výpověď tohoto svědka přečtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. řádu.

Svědka J [redacted] K [redacted] v přípravném řízení uvedl, že dne 30.4.2013 přijel se svědkem R [redacted] a poškozeným B [redacted] („J [redacted]“) na chatu do K [redacted] s tím, že tam budou připravovat dřevo na oheň. Později za nimi přijela i svědkyně F [redacted]. Okolo 17:00 až 18:00 hod. zapálili oheň a začali popíjet. Následně se k nim připojil i svědek L [redacted], který pak hrál na kytaru. Společně se svědkem R [redacted] pili tequillu. Svědek se sám opil a probral se později v noci na lavičce u ohně a odešel si lehnout do chaty. Až následně ho probudili svědci R [redacted] a F [redacted] s tím, že přijeli z výslechu na policii a že poškozený B [redacted] je mrtvý. Nevybavuje si, že by inkriminovaného večera u ohně viděl také obžalovaného. Podle jeho názoru byli obžalovaný a poškozený kamarádi, v minulosti společně také několikrát popíjeli alkohol. Poškozený B [redacted] se ke svědkovi choval slušně, poskytl mu i po nějakou dobu bydlení v chatě (stavební buňce) v K [redacted]. Podle něho poškozený v podnapilém stavu nebyl agresivní. Ví o tom, že obžalovaný byl rovněž pozván, neregistroval ale jeho příchod, během večera se o něm s nikým nebavil. Se svědky R [redacted] a F [redacted] vypili asi tři čtvrtiny láhve tequilly. Nebyl schopen uvést, kolik alkoholu vypil poškozený. Všichni byli v dobré náladě. Nikdo se nechoval agresivně. Neviděl žádnou zbraň, neslyšel žádný křik nebo výstřely. Chata obžalovaného je vzdálena asi dvě až tři minuty chůze. Zprostředkovaně od svědků R [redacted] a F [redacted] se později měl dozvědět, že obžalovaný se s poškozeným nějak nepohodl kvůli svědkyni F [redacted]. Obžalovaný údajně odešel na svoji chatu. Poškozený si poté šel od ohně odskočit k oplocení a vrátil se s tím, že na něho obžalovaný z křoví mířil pistolí. Pak poškozený říkal svědku R [redacted], aby šel s ním za obžalovaným a měl si vzít sebou nějaký kus dřeva. Se svědkem R [redacted] měli odejít přes pole k chatě obžalovaného. Svědek R [redacted] pak poté, co přišli k chatě obžalovaného, slyšel výstřely, údajně přeskočil vrátka na pozemek a jedna ze střel ho téměř trefila také. Svědek R [redacted] pak běžel k chatě poškozeného a chtěl, aby svědkyně F [redacted] zavolala sanitku. U obžalovaného svědek střelnou zbraň neviděl, ale poškozený mluvil o tom, že obžalovaný má zbrojní průkaz.

V hlavním líčení svědek J [redacted] K [redacted] vypovídal v podstatě obdobně jako v přípravném řízení. Doplnil, že poškozený B [redacted] podle něho vypil asi dvě láhve ginu. Nikdo tam tehdy žádné drogy nebral. Potvrdil, že usnul zhruba kolem 20. hodiny a obžalovaného v průběhu večera neviděl. Až dodatečně se dozvěděl, že obžalovaný tam rovněž byl přítomen. Podle svědka tento musel přijít až poté, co svědek usnul. Během spánku nic neslyšel, ani křik, ani střelbu. Co se mělo stát, se dozvěděl od L [redacted] F [redacted] a L [redacted] R [redacted]. Co všechno mu

řikali, již si přesně nevzpomínal. Potvrdil však, že v přípravném řízení při svém výsledku tyto zprostředkované informace uváděl, neboť si to lépe pamatoval. Svědek potvrdil, že slyšel o tom, že poškozený bral drogy, ale sám ho v tomto směru neviděl.

Svědék M■■■■ G■■■ v přípravném řízení uvedl, že v noci z 30.4. na 1.5.2013 slyšel nějaký hluk a hlasy a vycházel proto častěji na verandu své chaty. Později se hlasy začaly přibližovat, proto zůstal na verandě, aby měl jistotu, že je vše v pořádku. Okolo procházeli dva mladíci a dívka, jeden z nich kopl na oplocení jeho pozemku a zakřičel na jeho psa. Začal na ně křičet a dohadoval se s dívkou. V té době bylo asi kolem 00:00 hod. Když viděli, že je opravdu rozzlobený, tak jeden z mladíků (poměrně často chodil navštěvovat jeho souseda) k němu přišel a představil se jako „J■■■“. Začal se omlouvat a přes plot mu podal láhev alkoholu. Po tomto incidentu v klidu odešli, celé toto setkání trvalo asi 5 minut. Vrátil se pak zpět do domu, ale asi po 30 minutách slyšel sedm ran rychle po sobě. Vyběhl znovu ven a následně slyšel křičet tu dívku: „J■■■, kde jsi, J■■■, vydrž.“ Nejdřív se domníval, že jde o nějakou hru a pak přijela záchranná služba, policie. Podle svědka mu celá skupinka připadala jako zfetovaná. Nevšiml si, že by uvedený „J■■■“, kromě zmíněné láhve, nesl ještě něco dalšího. Nijak se nemotal, agresivní rozhodně nebyl. Nevybavuje si, zda něco slyšel před uvedenými ranami, rány šly skutečně velmi rychle za sebou, bylo jich šest až sedm. Uvedeného „J■■■“ viděl jít asi dvakrát až třikrát k sousedovi, v minulosti s ním žádné problémy neměl, neslyšel o něm ani žádné negativní informace. Výpověď tohoto svědka byla v hlavním líčení přečtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. řádu.

Svědčce M■■■■ H■■■■, pracovnice záchranné služby, ve své výpovědi v přípravném řízení uvedla, že po příjezdu jim cestu ke zraněnému ukazoval mladý chlapec a děvče. Na místě byla poměrně tma, snažila se zorientovat, kde leží tělo zraněného. Tělo leželo na cestičce mezi tújemi, hlavou v podrostu, nohama směrem ke vstupním vratům, tělo poškozeného vytáhli asi 40 cm z původní polohy, aby mohla být zahájena resuscitace. Po odkrytí hrudníku zaregistrovala tři zástřely hrudníku, později byly lékařem, který konstatoval smrt, zjištěny zástřely čtyři. Kromě světla z chaty byla na místě tma. Cestička rovněž nebyla příliš osvětlena. Nevybavuje si, zda měl poškozený v době jejich příjezdu něco u sebe. Z místa ošetřování poškozeného periferně registrovala nějaký objekt. Cestička k tělu poškozeného byla pro jednu osobu dobře průchozí, zády možná trochu škrtila o větve. Tělo leželo ve vzdálenosti dvou metrů od stromů na levé straně cesty. Polohu těla poškozeného svědkyně zakreslila (čl. 89).

V hlavním líčení svědkyně potvrdila, že na místo, kde měl být zraněný, je naváděli nějakí mladí lidé, a to dívka a chlapec. Ti však byli v šoku, dezorientovaní, a určitou dobu trvalo, než se zorientovali a dovedli je na místo. Podle svědkyně před nimi jela hlídka policie. Pokud jde o místo, kde se nacházel zraněný, tak tam byla absolutní tma. Po vystoupení ze sanitky zaregistrovala nějakou osobu, měl to být pachatel, kterého zajišťovala policie. Pokud jde o polohu poškozeného, tak potvrdila opětovně, že ležel na zádech, hlava byla spíše v tújích, dolní končetiny směřovaly směrem k vratům příjezdové cesty. Svědkyně uvedla, že na pozemek, kde se nacházel poškozený, nejprve vstupovala policie a vzápětí za nimi vstupovala svědkyně, hlídka policie s tělem v žádném případě nemanipulovala. Svědkyně uvedla, že podle ní tam žádné veřejně osvětlení nebylo, byla tam takřka absolutní tma. Osvětlení proto prováděli světly sanitního vozu. Vzpomíná si, že v chatě se svítilo, ale bylo to spíš venkovní světlo. Bylo tam však hodně porostů a světlo z chatky na tělo nedosahovalo, proto si pomáhali svítit ručními svítilnami. Svědkyně potvrdila, že někdo jim tam svítil světlem, ale kdo držel jejich baterku, si již nepamatuje. V době, kdy poskytovali první pomoc poškozenému, nevšimla si, že by v jeho bezprostřední blízkosti ležela nějaká tyč.

Svědék M■■■■ H■■■, slyšený v hlavním líčení, uvedl, že byl společně s kolegyní H■■■■ v osádce záchranky, kdy on byl řidičem tohoto vozidla. Když vstupovali na pozemek, kde se nacházel zraněný, tak zde již byla policie, resp. jeden policista byl již na pozemku. Svědek potvrdil, že tělo poškozeného bylo na zádech, hlava byla jakoby mírně stočená. Vrchní část těla byla stočená na levou stranu k živému plotu. Předtím, než začali s ožíváním, museli vrchní část těla posunout asi o 40 cm. Svědek potvrdil, že světelné podmínky na pozemku byly špatné, byl nucen rozsvěcet světla na sanitce, která jsou na boku a měli rovněž přenosnou svítilnu. Svědek potvrdil, že na místo, kde bylo tělo poškozeného, se je snažili dovést dva mladí lidé, ale nebyli toho schopni, navíc vše bylo komplikováno tím, že okolo nich běhal nějaký pes, který na záchranáře i skákal. Na místo je nakonec dovedla policie. V blízkosti tyče nebo klacku u poškozeného si nevšiml.

Svědčyně pprap. R■■■ R■■■, policistka Policie ČR, Obvodní oddělení Brandýs nad Labem, v hlavním líčení uvedla, že jim bylo hlášeno z linky 158, že v chatové oblasti v obci K■■■ mělo dojít k postřelení souseda. Bylo to nějak po půlnoci 1.5.2013. Cestou se potkali se záchrankou a jeli na místo činu současně. Kolega zůstal na kraji cesty, neboť měl navádět vrtulník a vyklízet cestu. Svědkyně běžela k poškozenému společně se sestrou. Objekt byl oplocený, není si jistá, zda vrata byla odemčená nebo je odemykal obžalovaný. Ona společně se zdravotní sestrou šly dál, mladému páru, který se tam vyskytoval, řekla, aby počkali venku, neboť slečna začala být hysterická. Poškozeného viděla první svědkyně a sestřička. Hlava postřeleného směřovala k chatě, ležel v keříčkách, pouze ho otočily, aby mu mohly dát první pomoc. S ohledem na to, že byl v keřích, tak se k němu nemohly dostat a musely ho povytáhnout asi o půl metru. Svědkyně vyloučila, že by poškozený byl popotahován směrem k chatě. V době, kdy byla poskytována poškozenému první pomoc, tak svědkyně odebrala obžalovanému zbraň a když se ho ptala, co se stalo, tak obžalovaný odpovídal, že neví, že byl v chatě, že spal a slyšel hluk, přestože věděl, že má zamčeno. Někdo na něho křičel nějaké výhrůžky, vyběhl z chaty, protože měl zbraň, tak po této osobě vystřelil. Obžalovaný uváděl, že si předtím, než vyběhl z chaty, rozsvítil, ale že na něj někdo běžel ze tmy a nerozpoznal, o koho jde. To poznal až poté, co vystřelil. Zbraň měl obžalovaný v kapse a vydal ji dobrovolně bez jakýchkoliv problémů. Svědkyně uvedla, že mladý pár zůstal za plotem a nedovolila jim, aby šli dál. Sama si na místě nevšimla žádné hole či tyče, ale může to být dáno tím, že se soustředila na první pomoc a zajištění zbraně. Ohledání místa činu prováděli kolegové z kriminálky, ona nikoli. Svědkyně potvrdila, že tam v tu dobu byla tma a žádné osvětlení, svítilo pouze světlo u chaty. Pouta dostal obžalovaný zhruba po 20 minutách a tyto mu dával kolega z kriminálky. Svědkyně nevyloučila, že mohla obžalovanému dávat do ruky baterku, aby posvítil. Svědkyně uvedla, že s tělem hýbala pouze ona a sestra, nemyslí si, že by lékař, který přijel dodatečně, nějak hýbal s tělem.

Z protokolu o ohledání místa činu a jeho dodatků vyplývá, že místem ohledání je pozemek rekreační chaty e.č. ■■■■, k.o. K■■■ okres P■■■■. Pozemek je oplocen pletivovým plotem, přístup je kovovou brankou o šířce 4,45 metrů (v době ohledání uzamčena visacím zámekem). Na oplocení nebyla zjištěna poškození, v dolní části plechové pravé strany vrat se nachází otvor nepravidelného tvaru, který připomíná průstřel. Po straně brány je vstupní branka o šířce 1,3 metrů, v době ohledání otevřená. Tělo poškozeného leželo na stezce směřující k chatě ve vzdálenosti 9,8 metrů od vstupní brány v poloze na zádech, nohama směrem k brance. Vlevo od pravé ruky poškozeného ležela dřevěná tyč o délce cca 90 cm (čl.192, foto č. 50). Z povrchu těla poškozeného byly zajištěny stěry – chemické stopy. Vlevo od těla směrem k chatě byl zajištěn nedopalek cigarety zn. Lucky Strike. Uvnitř chaty byly zajištěny balistické stopy – ostré náboje (8ks), ráží 7,62mm, 7,65mm a 9mm, a

vystřelené nábojnice (3ks) ráže 9mm, krabička s obsahem 18ks nábojů ráže 9mm. V prostoru, kde mělo dojít ke střelbě, byly při následném ohledání provedeném za denního světla zajištěny (3ks) nábojnice ráže 9mm, na dně nábojnice je vyraženo 380 AUTO CBC. Bez pozitivního výsledku bylo provedeno pátrání po střele, která pronikla ze spodní části plechových vrat pozemku z dohledání místa činu, které bylo provedeno 8.8.2013 za účasti obhájkyne obžalovaného, bylo dokumentováno další poškození vstupních vrat – nástřel v pravé horní části. V místě nástřelu je kovová část vyhnutá vně pozemku.

Dne 21.10.2013 byl za účasti obhájkyne obžalovaného proveden vyšetřovací pokus ohledně světelných a výhledových poměrů obžalovaného v kritickou dobu (protokol na čl. 123 – 126). Vyšetřovací pokus byl prováděn v noční době od 21:34 hod. do 21:47 hod. Tento pokus byl dokumentován videozáznamem. Výsledek tohoto vyšetřovacího pokusu však nemá hodnověrnou vypovídací hodnotu, neboť v době vyšetřovacího pokusu, jak správně poznamenala obhájkyne, svítil poměrně hodně měsíc, navíc obžalovaný při výslechu uvedl, že v kritickou dobu bylo po dešti a větve byly hodně nízko, čin byl proveden v období jara, kdy stromy jsou poměrně košaté, což v polovině října pochopitelně není, protože stromy jsou již prořídle. Pro posouzení hodnověrnosti a objektivitu tohoto vyšetřovacího pokusu si soud provedl důkaz přehráním videozáznamu z tohoto vyšetřovacího pokusu a lze jednoznačně konstatovat, že závěry uvedené v protokolu o vyšetřovacím pokusu v žádném případě neodpovídají tomu, co je zaznamenáno ve videodokumentaci. Nic na tom nemůže změnit poznámka policejního orgánu v tom směru, že videozáznam neodpovídá reálnému stavu na místě, neboť videokamera není schopna v takto slabém osvětlení zachytit reálné světelné podmínky.

Podle protokolu o prohlídce těla obžalovaného V [REDAKCE] K [REDAKCE] (čl. 252 – 253) vyplývá, že z těla obžalovaného byly odebrány chemické stopy k ověření přítomnosti povýstřelových zplodin a tyto chemické stopy byly následně postoupeny ke znaleckému zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie. Podle protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem (čl. 418) byla obžalovanému odebrána krev, tato krev záznamů však následně nebyla dohledána a krevní zkouška nemohla být provedena. Nicméně podle vyšetření lékaře obžalovaný nejevil poruchu psychosenzomotorických funkcí.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (čl. 268 – 277, 290 – 336) byl při prohlídce těla poškozeného zjištěn zástřel hrudníku (vstřel – rána č. 1) se střelným kanálem probíhajícím podkožím a svalovinou hrudníku dozadu dolů na záda, kde byl nalezen i projektil, průstřel hrudníku vlevo a levého předloktí (vstřel – rána č. 2) probíhající zepředu dozadu směrem dolů svalovinou se zlomením 6. až 9. žebra a pohmožděním plíce, průstřel břicha (vstřel – rána č. 4) probíhající zepředu dozadu a dolů ke střední čáře s průstřelem jater a horního pólu pravé ledviny, zástřel břicha (vstřel – rána č. 5) se střelným kanálem probíhajícím zepředu dozadu lehce doleva ke střední čáře s průstřelem závěsu tenkého i tlustého střeva, postřelu kličky tenkého střeva, průstřelu těla i oblouku 5. bederního obratle s poraněním míšních nervů. Projektil byl nalezen na konci střelného kanálu v úrovni 5. obratle. V důsledku citovaných střelných zranění došlo k zakrvácení břišní dutiny. Zranění vznikla průnikem celkem čtyř projektilů střelné zbraně. Nejdříve zřejmě došlo k zástřelu břicha (vstřel č. 5), poté k průstřelu břicha (vstřel č. 4), následně průstřelu hrudníku a levého předloktí (vstřel č. 2 a č. 3), a konečně zástřelu hrudníku (vstřel č. 1). Bezprostřední příčinou smrti poškozeného byl úrazový šok při střelných poranění hrudníku a břicha. Na těle poškozeného nebyla zjištěna žádná zranění, která by svědčila pro sebeobranu před fyzickým napadením. V krvi poškozeného byla zjištěna koncentrace alkoholu v krvi 1,95g/kg alkoholu. Přítomnost extraktivních těkavých látek v moči poškozeného zjištěna nebyla. Z dodatku

znaleckého posudku (čl. 280 – 284) vyplývá, že znalci připustili možnost, že ke zraněním poškozeného mohlo dojít mechanismem, který demonstroval v průběhu rekonstrukce obžalovaný V [REDACTED] K [REDACTED]. Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (čl. 276 – 277) byla ve vzorku krve poškozeného prokázána koncentrace alkoholu 1,95g/kg alkoholu, přítomnost extraktivních toxických látek zjištěna nebyla. V hlavním líčení znalec MUDr. Jiří Hladík doplnil, že na základě toho, jak probíhaly střelné kanály, by bylo možné uvažovat i o pořadí, v jakém jednotlivá poranění vznikla. Znalec uvedl, že po násilí působícím na břicho, jde člověk reflexně, úlevově do předklonu, dá se říci, že nejprve bylo zasaženo břicho. První byl zástřel, průstřel, postižený se předklonil a pak následně došlo k průstřelu hrudníku a levého předloktí. Podle znalce nic nesvědčilo proto, že by bylo střeleno z relativně krátké vzdálenosti např. do několika málo decimetrů. Nález odpovídá tomu, že bylo možné uvažovat o střelbě ze vzdálenosti více než několik decimetrů, dále už to z medicínského hlediska z nálezu rozlišit nejde.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví metody pachové identifikace (čl. 401 – 405) vyplývá, že byla prokázána shoda kontrolní pachové stopy obžalovaného V [REDACTED] K [REDACTED] s pachovou stopou sejmoutou z inkriminované samonabíjecí pistole. Shoda kontrolní pachové stopy obžalovaného s pachovými stopami sejmутými z dřevěné tyče nebyla prokázána (viz čl. 403 – protokol o provedení pachové identifikace) byť na čl. 401 je uváděn opak.

Podle odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie (čl. 378 – 380) byly ke zkoumání předloženy stopy č. 1 – střelná zbraň ČZ 83 ráže 9mm, stopy č. 26, 27, 28 – nábojnice ze žlutého kovu. Na předložených věcných stopách se podařilo vyvolat pouze fragmenty daktyloskopických stop a nebylo proto provedeno vyhodnocení daktyloskopických stop z hlediska jejich upotřebitelnosti.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví balistika a fyzikální chemie Kriminalistického ústavu v Praze, byla (čl. 385 – 396) ve stěrech z rukou obžalovaného K [REDACTED], pravé strany bundy poškozeného a modrého svetry poškozeného byla prokázána přítomnost částic jednoznačně indikujících povýstřelové zplodiny. Byla konstatována druhová shoda s částicemi zajištěnými při výtěru hlavně a nábojnic pistole obžalovaného. Předmětná samonabíjecí pistole ČZ model 83, ráže 9mm Browning Court, výrobního čísla [REDACTED], byla plně funkční a střelby schopná bez závad. Stěr z čela závěru pistole prokázal přítomnost výrazného očazení typického pro nedávnou střelbu. Všechny tři nalezené nábojnice byly vypáleny ze zajištěné samonabíjecí pistole, obě nalezené střely mohly být vypáleny z hlavně uvedené pistole, jednoznačně tento závěr však potvrdit nelze. Porovnání balistických stop s Ústřední sbírkou balistických stop bylo negativní. Poškozený J [REDACTED] B [REDACTED] byl zasažen celkem čtyřmi střelami, z nichž nejméně dvě pochází ze sestavy nábojů ráže 9mm Browning Court (stopy PT3 a PT4). Střelba byla vedena z přední polosféry vzhledem k tělu poškozeného. Vzdálenost střelby přesahovala 80cm (od ústí hlavně k místu zásahu). Střelec se v okamžiku střelby nacházel patrně před pravou boční stěnou chaty, nejdále ve vzdálenosti 4 metrů od místa nálezu vystřelených nábojnic. Nejméně dvě střely byly vypáleny směrem k vjezdové bráně. Střely vyjmuté z těla poškozeného (stopy č. PT 3 a PT 4) vykazují s předloženou pistolí druhovou shodu, přesto se však nepodařilo z důvodu nízké kvality markantů završit individuální identifikaci. Porušení zkoumaných oděvních součástí poškozeného B [REDACTED] svými rozměry a morfologií odpovídají zásahům střel této ráže. Na straně č. 16 znaleckého posudku je v měřítku zachycen plánek místa činu se zakreslením stanovištěm střelce, červené šipky na tomto plánu vyznačují pravděpodobné dráhy střel, které zasáhly spodní část vrat brány (průstřel a nástřel). Podle tohoto znaleckého

posudku byl původní plánek místa činu, vypracovaný por. JUDr. Josefem Markem, upraven tak, aby poloha a rozměry brány a branky lépe odpovídaly skutečným poměrům místa činu. Dle závěrů tohoto znaleckého posudku lze technicky připustit, že předmětný incident mohl proběhnout následujícím způsobem: poškozený se v okamžiku předmětného incidentu patrně nacházel na cestičce vedoucí od brány k chatě. Patrně poté, co se poškozený přiblížil ke stromům a keřům rostoucím před chatou, na něj bylo nejméně čtyřikrát vystřeleno, když střelec se nacházel nedaleko místa nálezu vystřelených nábojnic (označená stopa č. 26, 27 a 28), patrně v místě vyznačeném v plánu místa činu červeným oválem (plánek na čl. 1 posudku). Předmětné nábojnice byly nalezeny poměrně blízko u sebe, z čehož znalci usuzují, že střelec při střelbě těmito třemi náboji výrazně nezměnil svoje stanoviště ani směr střelby. Jelikož dráhy všech čtyř střel, které poškozeného zasáhly, směřovaly vůči jeho tělu zepředu dozadu, je usuzováno, že poškozený byl v okamžiku střelby otočen trupem přibližně směrem ke střelci, přičemž střelba byla vedena ze vzdálenosti větší než 80cm. Dva střelné kanály, průstřel břicha a zástřel břicha – směřují vůči tělu poškozeného pouze mírně shora dolů, přičemž vstřelové otvory se nachází ve vzdálenosti cca 122,5 a 114cm nad ploskou nohy, což je srovnatelné s výškou hlavně pistole 137 – 152cm nad terénem, jak ji demonstroval při rekonstrukci obžalovaný. Z toho je usuzováno, že poškozený v době zásahu těmito dvěma střelami, které způsobily uvedená poranění, patrně vzpřímeně stál, přičemž se nacházel přibližně ve stejné výškové úrovni jako střelec. V případě druhých dvou poranění – zástřelu hrudníku a průstřelu hrudníku + levého předloktí, směřovaly střelné kanály výrazně šikmo shora dolů (cca pod úhlem 45°). To koresponduje s představou, že poškozený byl zasažen dalšími dvěma střelami (které způsobily uvedená poranění) v době, kdy byl patrně v důsledku předchozích zásahů předkloněn. Tato představa je v souladu se závěry soudně lékařského posudku. Tento znalecký posudek Kriminalistického ústavu byl navíc doplněn osobním výsledkem zpracovatele – balistika Ing. Rudolfa Vávry. Ing. Vávra v hlavním líčení uvedl, že pokud došlo k průstřelu vrat, tak rána měla značnou kinetickou energii, v druhém případě to vypadá, že střela byla zpomalena kontaktem s nějakou překážkou, která jí ubrala energii, než zasáhla vrata. Je možné, že střela, která neprošla vrata, prošla tělem poškozeného. Pokud jde o nález nábojnic na pozemku u chaty, kdy byly nalezeny tři nábojnice a čtvrtá nikoliv, tak Ing. Vávra uvedl, že nábojnice je poměrně malá a detektor kovů by musel být přímo nad ní, aby ji našel. Neví, kolik času věnovali policisté při ohledání místa činu dohledání nábojnic. Připustil, že nábojnice mohla policistům uniknout, kdy se tam mohla nacházet, ale nebyla zajištěna. Teoreticky mohl nábojnici rovněž někdo odnést. Na plánu, který se nachází ve znaleckém posudku, je červeně vyznačeno místo, odkud mohlo být stříleno. Střelba mohla být provedena ze vzdálenosti 80cm a výše. Zpracovatel nemůže vyloučit, že střelba mohla být vedena ze vzdálenosti 2 metrů. Zpracovatel doplnil, že zakreslení brány, tak jak bylo provedeno v měřítku policií, bylo zakresleno nepřesně, proto toto doplnil. Rovněž u branky je řada tují, které tam rovněž doplnil. Poloha keřů v plánu policie nebyla správně zakreslena. Zpracovatel uvedl, že přesně exaktně nelze stanovit, na jakou bezpečnou vzdálenost může střelec zastavit útočnicka, který ho hodlá napadnout, např. s nožem v ruce či s jiným nástrojem. Místo odkud obžalovaný střílel, bylo počítáno podle dopadu nálezu nábojnic. V případě husté vegetace může mít tato okolnost dopad na menší nález povýstřelových částic, ale nemůže se jednat o jednotlivou větvičku. Z videozáznamu z místa činu zpracovatel nezaznamenal, že by byla vegetace poškozena střelbou.

Dle zprávy o průběhu dohledu Probační a mediační služby ČR Praha – východ (čl. 483 – 484) obžalovaný doložil, že pobírá invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně. Od dětství se léčí na hemofilii těžkého stupně. Pokud jde o jeho zdravotní stav, tak tento je objektivně doložen lékařskými zprávami (čl. 488 – 489) Ústavu hematologie a krevní transfúze v Praze a neurologické kliniky I. LF ÚK a VFN v Praze. Z těchto zpráv vyplývá, že obžalovaný trpí

hemofilii těžkého stupně s hraničním titrem inhibitorů FVIII (08). Dále je diagnostikována hemofilická atropatie s maximem pravého ramene a kolene, lokte – stp. otevřené synovektomii pravého kolena – 06/2010, nově progresse degenerativních změn levého kolene – řešeno ortopedem. Dále je konstatována chronická virová hepatitida C. V lékařských zprávách je podchyceno, jaké léky obžalovaný na své zdravotní obtíže užívá.

Z přepisu telefonických hovorů na tísňové linky č. 155 a 158 (čl. 427 – 430) vyplývá, že obžalovaný telefonoval na tísňovou linku a k dotazu, co se na místě stalo, uvedl „no, já nevím, on prostě vlezl přes plot sem“. V dalším telefonátu obžalovaný na dotaz, co se děje, uvedl „...no, střelba, střelba, vlezl mi sem prostě sousem a já nevěděl, že je to sousem, on sem přilítnul s nějakou sukovicí, tady hulákal, že mě zabije, tak já jsem po něm vystřelil...“ K dotazu, kam poškozeného zasáhl, uvedl „no úplně všude, prostě jsem nevěděl, tady vlítnul s nějakou sukovicí na mě, já nevěděl, co je, kdo je zač“. Na tísňovou linku telefonoval rovněž svědek R [REDAKCE], který uvedl, že kamaráda postřelili, přičemž slyšel čtyři nebo pět výstřelů.

Podle protokolu o ohledání místa činu v chatě, kterou obžalovaný obýval, byl mimo jiné nalezen průkaz ZTP na jméno V [REDAKCE] K [REDAKCE] č. [REDAKCE], zbrojní průkaz na jméno V [REDAKCE] K [REDAKCE] pro skupiny D, E, č. [REDAKCE], průkaz zbraně č. [REDAKCE] na jméno V [REDAKCE] K [REDAKCE] k pistoli vz. ČZ 83 v.č. [REDAKCE]

Dle opisu rejstříku trestů poškozeného J [REDAKCE] B [REDAKCE] (čl. 551 – 552) byl tento v minulosti dvanáctkrát soudně trestán, a to převážně pro majetkovou trestnou činnost a trestnou činnost v silniční dopravě. Poslední dvě odsouzení Okresním soudem Praha – východ z roku 2011 a z roku 2012 je jiného charakteru, v prvním případě byl odsouzen pro nedovolenou výrobu a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku a v druhém případě pro trestný čin výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedy podle § 286 odst. 1 tr. zákoníku. V prvním případě byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin, v druhém případě nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Na obě odsouzení dopadla amnestie prezidenta republiky z 1.1.2013.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že dosud nebyl soudně trestán (výpis rejstříku trestů na čl. 442), ani projednáván pro přestupek (čl. 441). Z úředního záznamu a protokolu o podání vysvětlení (čl. 437 – 440), které byly do spisu zařazeny z jiné věci vedené u Policie ČR, OO Čelákovice, pod čj. ORPO-4589-3/PŘ-2008-11, vyplývá, že obžalovaný V [REDAKCE] K [REDAKCE] dne 13.4.2008 byl fyzicky napaden podnapilým útočníkem a tomuto dalšímu útoku zamezil pěti varovnými výstřely do vzduchu, a to ze své legálně držené zbraně Glock 23.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie vyplývá, že obžalovaný netrpí a ani netrpěl duševní chorobou nebo poruchou a mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládat. Rozpoznávací i ovládací schopnosti byly zachovány. Obžalovaný nebyl pod forenzně významným vlivem alkoholu. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, není navrhováno žádné ochranné opatření. Prognóza resocializace je hodnocena jako zachovalá. Osobnost obžalovaného je charakteristická projevy dissociálními s patrnou emoční plochostí. Má sníženou frustrační toleranci a zvýšenou pravděpodobnost jednat zkratkovitým impulzivním způsobem. Ve vztahu k poškozenému je patrná snaha obžalovaného vypovídat pokud možno ve zcela obecné rovině. Obecná věrohodnost obžalovaného je na dobré úrovni, přičemž však nelze vyloučit přítomnost motivační složky ve smyslu snížení trestních dopadů

na vlastní osobu. V hlavním líčení znalec psycholog PhDr. et PhDr. Radek Ptáček, Ph.D. doplnil, že motivace, tak jak ji uvádí obžalovaný, byl impulsivní, byla vyvolána strachem o zdraví a o život. U obžalovaného byla hodnocena určitá zvýšená míra paranoidity, tedy jisté vztahovačnosti a pocitu možného ohrožení. To vyplývá pravděpodobně z nějakých osobnostních daností a z chronického onemocnění, které posuzovaný vzhledem k závažnosti zvládá poměrně dobře, v jistých ohledech velmi adaptivně. Nicméně toto jeho závažné onemocnění vede k určitým pocitům ohrožení, ke kterým se přidává i předchozí zkušenost, která tu již disponovanou nastraženost může bezpochyby zvýšit. Jeho impulsivní vyhodnocení situace mohlo být ovlivněno těmito faktory, včetně zkušeností. Na chování obžalovaného může mít vliv jeho osobní negativní zkušenost, když již v minulosti byl fyzicky napaden.

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že skutek, kterého se měl obžalovaný dopustit, nevykazuje znaky žalovaného ani jiného trestného činu, ale na jednání obžalovaného je možno aplikovat zásadu nutné obrany ve smyslu § 29 tr. zákoníku.

Pokud jde o objektivní zjištění a nezpochybnitelná fakta, tak je nutno konstatovat, že v důsledku čtyř ran, které obžalovaný vystřelil ze vzdálenosti přesahující 80cm z legálně držené pistole vzor ČZ 83 ráže 9mm Browning Court výrobní číslo [REDAKCE] proti poškozenému J [REDAKCE] B [REDAKCE], došlo ke zraněním, a to střelným poraněním hrudníku a břicha, v důsledku kterých poškozený na místě zemřel. Ke střelbě došlo na pozemku chaty ev. č. [REDAKCE] v osadě H [REDAKCE], k.o. K [REDAKCE], okres P [REDAKCE], kterou měl obžalovaný v užívání. Na místě policie a zdravotnická služba našla tělo poškozeného, obžalovaný policii předal pistoli, kterou střílel, doznal se ke střelbě a poblíže místa činu byly nalezeny tři prázdné vystřelené nábojnice. Charakter zranění dle soudního lékaře odpovídá střelbě z pistole a v těle nalezené střely dle balistické expertízy pocházejí pravděpodobně z pistole obžalovaného a chemická expertíza potvrdila, že z pistole obžalovaného bylo stříleno. Sám obžalovaný se ke střelbě proti poškozenému doznal, pistoli policii předal. Navíc je prokázáno, že to byl on, kdo volal policii a záchranou službu. V tomto směru nejsou o těchto skutečnostech žádné pochybnosti. Obhajoba obžalovaného spočívala zejména v tom, že nevěděl, kdo na něho útočí, o tom, že na něho někdo útočí s tyčí v ruce, se dozvěděl bezprostředně před střelbou a z bezprostřední vzdálenosti, kdy jak sám uváděl, se na něho zpoza vegetace vyřítila osoba a nad hlavou měla nějakou tyč a v tuto dobu nevěděl, o koho se jedná. Uvedl, že za této situace odskočil a vystřelil opakovaně proti tělu poškozeného a teprve následně zjistil, že se jedná o poškozeného B [REDAKCE] a přivolal policii a zdravotníky. Pokud jde o incident na chatě poškozeného B [REDAKCE], tak uvedl, že nevěděl, jak a proč se ocitl na zemi, nikdo ho v tomto směru neinformoval a ani na něho nikdo slovně či fyzicky neútočil poté, co se probral z bezvědomí. To nevyklučují ani přítomní svědci. To, že se nejednalo o nějakou nešťastnou náhodu, např. zakopnutí o psa, vypovídá fakt, že přítomná L [REDAKCE] F [REDAKCE] křičela a plakala, následně utekla z pozemku chaty. Není zde žádný relevantní důkaz o tom, že by obžalovaný věděl, co se mu stalo, resp. že ho někdo následně o tom informoval. Navíc poté, co utekla svědkyně F [REDAKCE], tak se za ní vydal poškozený B [REDAKCE] a svědek R [REDAKCE] a obžalovaný následně odešel. Sám obžalovaný uváděl, že až v době, kdy přijela policie a byla mu nasazena pouta, přemýšlel s ohledem na následný útok poškozeného, že pravděpodobně mohlo předtím na pozemku poškozeného dojít ke konfliktu s tímto poškozeným.

Sporným momentem je pozdější odchod poškozeného na okraj pozemku, kde měl vykonat potřebu a odkud se vrátil rozčilen. Verze L [REDAKCE] F [REDAKCE], na které setrvala i v hlavním líčení je ta, že poškozený uvedl s nadávkou, že na něho někdo míří. Jednoznačně jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení uvedla, že nikoho poškozený nejmenoval. Pokud svědek R [REDAKCE] uvedl, že poškozený zmiňoval jméno obžalovaného, pak soud musí

připomenout, že svědek mohl být následně ovlivněn tím, že se následně společně s poškozeným vydali za obžalovaným. Není důvodu nevěřit svědkyni F [REDACTED], která oproti svědkovi R [REDACTED] nebyla ovlivněna takovou mírou alkoholu jako on a v žádném případě tato svědkyně nemá zájem nějakým způsobem „vypomáhat“ v obhajobě obžalovaného. Naopak tato měla důvěrný vztah s poškozeným. Za této situace soud uvěřil verzi svědkyně F [REDACTED], že žádné jméno v této době ze strany poškozeného nepadlo. Pokud jde o věrohodnost svědka R [REDACTED], tak nejenom v této části výpovědi, ale i v ostatních jeho údajích je nutno vycházet z toho, že se svým způsobem jedná o nevěrohodného svědka, neboť jak měl soud možnost se přesvědčit z vyšetřovacího pokusu, který byl v přípravném řízení se svědkem proveden a je zaznamenán na DVD nosiči, tak i při osobním slyšení tohoto svědka v hlavním líčení, bylo zřejmé, že svědek své případné domněnky vydává za fakta. Nutno připustit, že výpověď tohoto svědka může být ovlivněna i tou skutečností, že svědek společně s poškozeným nelegálně vnikli na pozemek chaty, kterou užíval obžalovaný a jejich jednání s ohledem na to, že byli vyzbrojeni železnou a dřevěnou tyčí směřovalo k tomu, aby obžalovanému ublížili na zdraví a s ohledem na charakter zbraní, které si sebou vzali, zajisté není pouhou spekulací závěr, že jejich jednání mohlo směřovat ke způsobení těžké újmy na zdraví. Je tedy nutné konstatovat, že svědek R [REDACTED] v žádném případě není nezaujatým svědkem a navíc svou nevěrohodnost plně prokázal jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení.

Sám obžalovaný popřel, že by se vracel s pistolí do blízkosti chaty poškozeného a proti jeho výpovědi je zde prokazatelně pouze neadresná informace svědkyně F [REDACTED] o někom s pistolí. Otázkou je, zda s ohledem na výši požitého alkoholu a předchozí svou agresi vůči obžalovanému nemohla být pozorovací schopnost poškozeného ovlivněna a dojem nevydával za fakta. Nikdo jiný z přítomných obžalovaného neviděl. Je skutečností, že obžalovaný měl motiv se nějakým způsobem pomstít poškozenému za předchozí útok a mohl tedy zbraní poškozenému vyhrožovat, ale jedná se pouze o hypotézu, která není doložena žádnými fakty a nelze jednoznačně a bez jakýchkoliv pochybností prokázat, že by skutečně obžalovaný s pistolí se poblíže pozemku poškozeného nacházel a případně na poškozeného demonstrativně mířil.

V každém případě je svědecky prokázáno, že poškozený a svědek R [REDACTED] se pod tímto dojmem poškozeného vydali na „trestnou výpravu“ a ozbrojili se tyčemi, přičemž poškozený měl dřevěnou tyč a svědek R [REDACTED] tyč železnou. Je skutečností, že svědkyně F [REDACTED] chtěla jejich odchodu, když viděla, jak se ozbrojili, zabránit, křičela na ně a zajisté pod dojmem předchozího napadení obžalovaného poškozeným se jednalo z její strany o emotivní a hlasité volání. Zde je nutno připomenout, že dle údajů svědků je chata obžalovaného vzdálená od chaty poškozeného jednu až dvě minuty chůzí. Pokud obžalovaný uváděl, že nejprve slyšel křik a pláč nějaké dívky, tak nelze vyloučit to, že se právě mohlo jednat o hlas svědkyně F [REDACTED], která se snažila zabránit poškozenému v dalším fyzickém napadání obžalovaného. Pokud pod dojmem tohoto křiku se obžalovaný rozhodl zjistit, co se děje a bere si pistoli a schází dolů a slyší další hlasy a křik „pojd' ven, já tě zabiju“, pak to časově může souhlasit, a to i s ohledem na to, že poškozený, který byl značně rozezlen, zajisté nešel pomalu, čemuž nasvědčuje i vyjádření svědka R [REDACTED], že když on přešel vrátka, tak poškozený byl již na místě vzdáleném asi 5 metrů, kde byl následně zasažen střelbou. Je tedy patrné, že poškozený si počínal razantně a k chatě se přibližoval rychle. Zde je nutno připomenou videozáznam z rekonstrukce provedené se svědkem R [REDACTED], kde evidentně své dojmy svědek vydává za fakta a byl v tomto směru usvědčován doplňujícími dotazy vyšetřovatele, který rekonstrukci vedl. Zejména je nutno zmínit údaje o tom, odkud šla

střelba, kde viděl záblesky ve vztahu k pozici poškozeného a zejména jeho údaj, že viděl i obžalovaného, což je zcela nereálné. Z těchto jeho údajů nelze objektivně vycházet.

Faktem je, že tělo poškozeného zůstalo prakticky v místech, kam spadlo po střelbě obžalovaného. Obžalovaný uvádí, že s tělem poškozeného nijak nemanipuloval, pouze ho obrátil, aby mu mohl poskytnout první pomoc a zasahující policistka a záchranářka pouze nepatrně tělo poškozeného posunuly do uličky, aby mohly provádět oživovací pokusy. Mělo se jednat v řádu o několik decimetrů. Pokud by obžalovaný chtěl nějakým způsobem ovlivňovat následné vyšetřování celé události, měl dostatek času do příjezdu policie a záchranářů, aby tělem posunul tak, aby to pro jeho obhajobu bylo výhodné. Lze uvěřit obžalovanému v tomto směru, neboť jednoznačně uvedl, že s tělem významně nemanipuloval a naopak chtěl co nejrychleji zajistit lékařskou pomoc, což je dokumentováno zvukovými nahrávkami komunikace obžalovaného se záchrankou a policií. Z obsahu komunikace je zřejmé, že měl eminentní zájem na tom, aby lékařská pomoc se dostavila co nejrychleji. Žádné důkazy na místě činu v tom směru, že by bylo tělo vlečeno po cestičce či podobně, zjištěny nebyly. Z komunikace se záchrankou je zřejmé, že obžalovaný byl ve stresu a jak sám uváděl, úleva se dostavila v momentě, kdy se objevila policie a záchranka. Subjektivní dojem zasahující policistky, že obžalovaný se jí zdál být klidný, mohl právě vycházet z toho, že obžalovaný konečně docílil příjezdu policie a záchranky.

Rovněž je nutno konstatovat, že nebylo objektivně prokázáno, že by obžalovaný věděl o tom, že se blíží poškozený B [REDACTED]. Znovu je nutno podtrhnout nevěrohodnost svědka R [REDACTED]. Nelze mít za prokázané, že by poškozený či svědek R [REDACTED] volali jménem na obžalovaného, z čehož by mohl případně dovozovat, že se jedná o známé, tj. například poškozeného. Je nutno připomenout, že ve své prvotní výpovědi dne 1.5.2013 se svědek R [REDACTED] vůbec nezmiňuje o tom, že by po přezení plotu křičeli: „L [REDACTED], zahod' zbraň a pojď se prát jako chlap“. Tuto informaci uvádí svědek poprvé až při vyšetřovacím pokusu dne 9.10.2013, a to značně nejistě, jak vyplývá z DVD záznamu a tato slova „dává dohromady“ až po opakovaném doplňujícím dotazu policisty. Tato informace ze strany svědka R [REDACTED] poprvé zaznívá až po šesti měsících od vlastního skutku. Soud nemůže než tuto informaci pokládat za neprokázanou a znovu musí zopakovat, že měl možnost osobně tohoto svědka vyslýchat a přesvědčit se o jeho nevěrohodnosti.

Lze však uvěřit údajům obžalovaného, že slyšel mlácení do vrat a křik a je otázkou, zda s ohledem na výhledové poměry mohl vědět, že na pozemku chaty se již nacházejí dva muži ozbrojení tyčemi, kteří ho hodlají fyzicky napadnout. Obžalovaný uvádí, že toto v danou chvíli nevěděl a byl tedy zaskočen tím, že se proti němu zpoza keřů vyřítí muž s napřaženou rukou nad hlavou, v které měl tyč. Je otázkou, zda by se obžalovaný zachoval jinak, kdyby věděl, že se jedná o souseda B [REDACTED], ale to pro posouzení věci je irelevantní. V každém případě je nutno zdůraznit, že nejen obžalovaný, ale každý občan užívající legálně nějakou nemovitost, navíc zabezpečenou plotem a zamčenými vraty, může právem předpokládat, že na jeho pozemek nebudou vnikat osoby ozbrojené tyčemi, které tam vnikly za účelem fyzicky zde napadat majitele či uživatele. Pokud za této situace je použita střelná zbraň, pak nelze toto jednání kriminalizovat. Slyšený znalec balistik potvrdil s ohledem na nález vystřelených nábojnic a nalezené tělo poškozeného, že není vyloučeno, že obžalovaný střílel ze vzdálenosti 2 metrů, což dle plánu ve znaleckém posudku (který byl proveden řádně v měřítku), byla nejpříjemnější varianta pro obžalovaného s ohledem na zákres možného prostoru, odkud obžalovaný střílel. Jedná se o nejpříjemnější variantu pro obžalovaného. Za této situace lze s pravděpodobností blížící se jistotě dospět k závěru, že pokud by se obžalovaný nebránil střelbou, tak by byl napaden poškozeným s tyčí a následně případně svědkem R [REDACTED].

s tyčí železnou, a lze vyslovit závěr, že v případě nepoužití střelby by obžalovaný byl poškozeným a obžalovanými by byli svědek R [REDAKCE] a poškozený B [REDAKCE]. S ohledem na to, že se jednalo o dva útočníky s dosti razantními zbraněmi v ruce, lze předpokládat i s ohledem na značné množství požitého alkoholu u poškozeného i svědka R [REDAKCE], že by mohlo dojít k závažnému zranění obžalovaného, případně k jeho smrti. Při rozhodování obžalovaného použít zbraň je nutno vzít v úvahu i jeho špatný zdravotní stav, který by mu neumožnil případný fyzický útok odvrátit, sám měl již negativní zkušenost s fyzickým napadením, kterému byl schopen zabránit výstražnou střelbou z pistole do vzduchu. Je otázkou, zda i zdravý a silný jedinec ovládající nějaké bojové sporty či prvky sebeobranu, by byl schopen se ubránit útoku rozhněvaného poškozeného posilněného alkoholem a s dřevěnou tyčí v ruce, kterému v patách jde na pomoc jeho kamarád ozbrojen železnou tyčí. Lze učinit závěr, že dva útočníci takto ozbrojeni by zajisté lehce překonali odpor i zdravotně způsobilého dospělého muže, který by neměl možnost adekvátně se bránit střelbou či jiným razantním způsobem.

Na tomto místě je nutno připustit, že některé údaje obžalovaného jsou přinejmenším sporné. Jde zejména o jeho údaj o střelbě v době, kdy měl tzv. odskočit dozadu. Je otázkou, zda to takto subjektivně (v rozporu s realitou) vnímal či jde o způsob obhajoby. Lze však mít za prokázané, že takto s odskokem dozadu nebyl schopen vystřelit čtyři rány z pistole. K tomuto závěru vede soud zjištění, že při vyšetřovacím pokusu obžalovaný nebyl schopen toto demonstrovat a podle soudu to ani není reálně možné. Nicméně tento fakt nemůže mít vliv na celkové posouzení věci. Zde je nutno připomenout, že obžalovaný má právo hájit se jakýmkoliv způsobem a je věcí dokazování, zda je v tomto směru obhajoba potvrzena či vyvrácena, i s ohledem na závěry balistického posudku lze dospět k závěru, že při střelbě obžalovaný stál a nikoliv odskakoval dozadu. Tomu nasvědčuje i to, že dvěma ranami byl přesně zasažen poškozený do břicha a následně dvakrát do hrudníku. Při razantním odskakování dozadu by zajisté přesnost střelby nemohla být taková, jaká byla v tomto případě.

Soud je přesvědčen, že pokud obžalovaný v bezprostřední vzdálenosti zpozoroval rychle se přibližujícího muže, který nad hlavou třímal dřevěný kyj a tohoto předtím s ohledem na výhledové a světelné poměry neviděl a s ohledem na rachtání vrat se mohl domnívat, že na pozemek vnikají další osoby, pak mu přímo hrozil útok na jeho osobní integritu a za takové situace jednal v nutné obraně. Ve smyslu § 29 tr. zákoníku je nutná obrana vymezena tak, že čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem není trestným činem. Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená útoku.

Tento nečekaný a bezprostředně hrozící útok obžalovaný neměl možnost řešit jiným způsobem, pokud nechtěl riskovat to, že bude dosti razantním způsobem fyzicky napaden. S ohledem na značný zdravotní hendikep obžalovaného, nelze v žádném případě dovozovat, že by měl možnost bez použití zbraně se fyzicky ubránit útoku rozhněvaného poškozeného, který by neváhal s tyčí v ruce ho fyzicky napadnout. Lze předpokládat, že první úder, který by poškozený zasadil, by eliminoval jakoukoliv možnou obranu ze strany obžalovaného, pokud by tento nehodlal použít zbraň. Je nutno zdůraznit, že obránce má za takovéto mimořádné situace právo se adekvátně bránit, není povinen utíkat či skrývat se v domě, což by s ohledem na přímo hrozící útok nebylo reálně možné. V případě nutné obrany z časového hlediska musí útok trvat nebo přímo hrozit. Z toho rovněž vyplývá, že napadený nemusí čekat, až útok začne. Přímá hrozba útoku se posuzuje individuálně, podle judikatury bude i pouhá výhrůžka od osoby známé svou agresivitou přímo hrozícím útokem. Útok musí být reálný, nikoliv jen domnělý. V nyní projednávaném případě útok zajisté reálný byl, neboť poškozený se na

obžalovaného vyřítit z tyčí nad hlavou. Dle ustálené praxe se připouští pasivní obrana, např. odrážení ran (zde však na to čas nebyl a obžalovaný na to nebyl ani zdravotně a fyzicky disponován). Připouští se i aktivní obrana, např. použití zbraně jako v tomto případě. Podle § 29 tr. zákoníku se nevyžaduje přiměřenost obrany. Obrana může být nepřiměřená. Jediné kritérium, které tady zákon stanoví je, že obrana nesmí být „zcela zjevně“ nepřiměřená způsobu útoku. Způsob útoku a obranu je nutno posuzovat i s ohledem na intenzitu útoku, použité prostředky, věk, fyzickou konstituci a sílu útočnicka a obránce. S ohledem na tato kritéria je zcela zjevné, že bez použité zbraně v inkriminovanou dobu by obžalovaný proti poškozenému neměl žádnou šanci. Soudní praxe dokonce připouští i v případě fyzického útoku neozbrojeného pachatel jako stav nutné obrany opakované použití střelné zbraně s následkem usmrcení člověka (rozhodnutí NS I Tzn 25/97).

Pro posouzení, zda se jednalo o nutnou obranu či nikoliv, je podstatné to, z jaké vzdálenosti a za jakých výhledových poměrů byl útok odvrácen střelbou. Soud je toho názoru, že pokud se obžalovaný bránil útoku ze vzdálenosti kolem dvou metrů a jednalo se o nečekaný útok, tak se jednalo o nutnou obranu, neboť se jednalo o bezprostředně hrozící útok. Zde je nutno opětovně zmínit závěry znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví balistika, kdy dle v měřítku zpracovaného plánu vychází nejkratší možná vzdálenost z místa střelby k nalezenému ležícímu tělu poškozeného dva metry. Jiné objektivní důkazy pro zjištění vzdálenosti od ústí hlavně k tělu poškozenému soud nemá k dispozici. Sám znalecký posudek zmiňuje vzdálenost větší než 0,80cm. Při hodnocení této skutečnosti soud musí vycházet dle zásady in dubio pro reo z varianty pro obžalovaného nejpříznivější a tou je právě takto zjištěná nejpříznivější varianta vzdálenosti z místa střelby k tělu poškozeného, tj. 2 metry. V hlavním líčení zpracovatel posudku balistiky Ing. Vávra nevyloučil právě možnost střelby z této nejkratší možné vzdálenosti 2 metrů. Jediný důkaz, který by svým způsobem mohl hovořit o této vzdálenosti, je nevěrohodná výpověď svědka R. [REDACTED], o věrohodnosti jeho výpovědi se soud zmiňoval již výše. Svědek své odhady možné vzdálenosti od ústí hlavně k poškozenému odhadoval dle záblesků od výstřelů, které však byly kryty vegetací. Ve své prvotní výpovědi dne 1.5.2013 uvádí odhadovanou vzdálenost na 4 až 5 metrů a při vyšetřovacím pokusu uvádí vzdálenost do jednoho metru. Nezbyvá soudu než znovu zopakovat, že údaje tohoto svědka nelze pokládat za věrohodné, a to i s ohledem na již zmiňovanou značnou podnapilost v době činu, přiznání k požívání drog. Za této situace k přihlídnutím k zásadě in dubio pro reo soud vychází, jak je již uvedeno výše ze závěrů znaleckého posudku, reps. jeho plánu, který potvrdil balistik v hlavním líčení.

Soudní praxe do současné doby nejudikovala vzdálenost, za které při střelbě na útočnicka, je ještě takovou vzdáleností, kdy lze uvažovat o nutné obraně. Je pochopitelné, že každá situace je specifická a neopakovatelná a že se nedá nějakým obecným způsobem takovouto vzdálenost určit. Rovněž soud nemá žádné informace o tom, že by bezpečnostní sbory v ČR byly nějakým způsobem instruovány, z jaké vzdálenosti při nečekaném útoku lze zbraň použít. Je však zcela zřejmé, že obránce vyzbrojený střelnou zbraní je postaven před dilema. Pokud vystřelí příliš brzo, riskuje, že bude obviněn z vraždy, pokud vyčká, až útočník dosáhne vzdálenosti, na kterou je již schopen zaútočit a není tedy žádných pochyb o jeho motivech, riskuje naopak zranění nebo dokonce smrt. Nad rámec výše uvedeného by soud zmínil, aniž by z toho chtěl vyvozovat exaktní závěry, to, že v USA bezpečnostní sbory a policejní sbory trénují Tuellerův drill, což je sebeobránné cvičení s cílem připravit se na obranu proti útoku nožem na krátkou vzdálenost, přičemž obránce je vyzbrojen výhradně pistolí v pouzdře. V rámci tohoto sebeobránného cvičení bylo s dobrovolníky v průběhu simulovaného útoku nožem na určený cíl zjištěno, že bezpečná vzdálenost, při které obránce je schopen vytáhnout pistolí z pouzdra a vystřelit, aniž by sám byl zasažen útočníkem

s nožem, je 21 stop, tj. 6,4 metrů. Bylo zjištěno, že tuto vzdálenost lze snadno překonat za 1,5 sekundy. Tuellerův experiment kvantifikoval „nebezpečnou zónu“, ve které je útočník již jasnou hrozbou. Tyto výsledky byly poprvé publikovány jako časopisecký článek v časopise SWAT (věnovaný zásahovým jednotkám USA) a v policejním výcvikovém videu pod stejným jménem „How Close is Too Close?“ (Jak blízko je moc blízko?). Aniž by soud měl jakýkoliv záměr řešit na základě tohoto Tuellerova drillu nyní projednávanou věc, je zřejmé, že zahraniční bezpečnostní sbory mají tendenci vymezit tu zónu, ve které je již útočník hrozbou a ve které mohou zbraň obránci použít, aniž by riskovali trestní stíhání. Soud je přesvědčen o tom, že vzdálenost dvou metrů je takovou vzdáleností, při které obžalovaný mohl použít na svou obranu střelbu z pistole proti rychle se přibližujícímu poškozenému s napřaženou tyčí v ruce nad hlavou. Je nutno vzít v úvahu, že vzdálenost dvou metrů je již takovou nebezpečnou vzdáleností, kdy poškozený s nataženou rukou o délce zhruba jeden metr, kdy tato ruka je fakticky prodloužena o další jeden metr v podobě dřevěné tyče, je vzdáleností, kdy obžalovaný byl již bezprostředně ohrožen razantním fyzickým útokem poškozeného. Sám obžalovaný uvádí, že již došlo k zranění jeho ruky a zranění prstu. Není jeho chybou, že policie neprovedla podrobné ohledání jeho těla a nebylo toto zranění zjištěno. Pro úplnost je nutno dodat, že obránce není ze zákona povinen útočníka slovně varovat použitím zbraně, ani provádět varovný výstřel, navíc za situace, kdy obžalovaný by toto ani nestihl.

Pouze pro úplnost pokládá soud za nutno ještě uvést, že i v případě, kdy by se prokázalo (což soud nevzal za prokázané), že obžalovaný se skutečně bezdůvodně zdržoval poblíže chaty poškozeného a tento ho zahlédl s pistolí v ruce, nemůže tato skutečnost znamenat žádnou legitimní omluvu pro následné chování poškozeného, kdy spolu s další osobou vyzbrojeni tyčemi se vydají na trestnou výpravu. I kdyby bylo možné připustit tuto provokaci ze strany obžalovaného, v žádném případě to nemůže legalizovat následné násilné překonání plotu na pozemek obžalovaného a pokusu ho závažným způsobem fyzicky inzultovat. I za takovéto situace by soud nemohl změnit svoje úvahy o tom, že obžalovaný v kritickém okamžiku jednal v mezích nutné obrany podle § 29 tr. zákoníku.

Za této situace, kdy soud dospěl k závěru, že obžalovaný nevybočil z mezí nutné obrany, nutno dospět k závěru, že jednání obžalovaného není trestným činem. Proto v souladu s ustanovením § 226 písm. b) tr. řádu byl obžalovaný zproštěn obžaloby.

Pokud se poškozená matka poškozeného paní Z██████ B██████ a bratr poškozeného pan M██████ S██████ připojili k trestnímu řízení se svými nároky na náhradu škody, pak s ohledem na zprošťující rozsudek byli v souladu s ustanovením § 229 odst. 3 tr. řádu odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **o s m i** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání

bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání nemůže podat osoba, která se ho výslovně vzdala.

Státní zástupce je v odvolání povinen uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti, či důkazy.

Je-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému je přiznán alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost musí poškozený podat soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 24. února 2014

JUDr. Ivo Zelinka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubečková